

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. III. Mortificatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

quod potes; proculdubio habes eas coram Deo. Iridem dum boni quidpiam facere ex animo desideras, sed non vales; Deus bonam voluntatem tuam pro opere suscipit. Et tam magnum est desiderium tuum apud Deum, quam magnum cupis, atque integra voluntate vis illud esse. Itaque utiliter admodum potes ita orare: *O utinam, Domine, utinam pro honore nominis tui, haberem tantum amorem & affectum ad te, quantum unquam aliqua creatura habuit! Pie Iesu, peto & opto vehementer, ut plena voluntate & perfecto desiderio omni tempore erigam in te, sicut tibi placitum est: peto & opto toto corde, ut in omni virtute & sanctitate tibi perfecte placeam pro grata voluntate tua.*

§. III. MORTIFICATIO.

1. Non debes etiam pusillanimis effici, nec putare te remotum esse a Deo, propterea quod forte nequis magnam vitæ austeritatem præstare, vel quod ad eam sectandam minimè sentis te intus trahi atque impelli. Neque enim in illa consistit vera perfectio, veraque sanctitas; sed consistit in propriæ voluntatis ac vitiorum mortificatione, consistit in vera humilitate atque charitate. Non legimus beatam virginem Mariam Dei genitricem tam rigidam duxisse vitam, quam rigidam duxit sancta vidua Iudith; & tamen longè perfectior fuit quam ipsa Iudith. Non omnes electi eadem viâ extrinsecus gradiuntur: at intrinsecus omnes

Austeritas exterior bona est, sed non necessaria, interior autem omnino excipienda.

omnino eandem viam terere debent, nempe viam humilitatis veræque charitatis sive sancti amoris. Nam & aliam viuendi rationem beatus Ioannes Baptista secutus est, atque aliam sanctus Ioannes Evangelista; & tamen quia vterque verè humilis erat, ac Deum proximumque verè diligebat, vterque Deo maximè placuit.

Lætare, & lauda Deum, cuius gratiâ plerique adiuti, rigidam ducunt aut duxerunt vitam: ita enim per piam gratulationem sinceramque dilectionem merita eorum efficiet quodammodo tua, & præmium atque gloriam recipies à Deo pro bonis quæ in alijs purèamas. Porro, pro vitæ austeritate quæ tibi deest, potes offerre Deo Patri ieiunia, vigiliam, tribulationes, & acerbissimam passionem Christi. Quod si rationem viuendi aliquantò asperiores (Deo adiuuante) sectatus fueris, facito id simpliciter ad gloriam Dei; & non nimium innitaris neque confidas huiusmodi austeritati vel meritis tuis, verum spem omnem potissimum colloca in passione Christi & in satisfactione, expiatione ac meritis eius.

Non est quod multum metuant imperfecti, modò semper ad meliora contendant (sanctum tamen Dei timorem nunquam deponere debent) non est, inquam, quod inordinatè metuant. Christus enim in corpore suo mystico

2. Per piam gratulationem merita eorum efficiet quodammodo tua, & præmium atque gloriam recipies à Deo pro bonis quæ in alijs purèamas.

DOM

SPECULUM SPIRITUALIS

non diligit solum oculos, id est perfectos: sed diligit etiam manus & pedes, diligit infima membra sua, diligit minuta vascula misericordiæ, quæ Sanguine suo & morte sua pretiosa mercatus est. Grandes filii Dei expedite gradiuntur & currunt: parvi vero ægrè ac tardè incedunt. Beatus eris, si vel ex numero parvulorum filiorum fueris; nam & ipsi omnes regni cælestis erunt heredes. Qui creavit magnos, ipse idem creavit parvos: & Christus non minus datus est in Salvatorem parvis, quàm magnis. Fudit Sanguinem suum pro omnibus, omnes morte sua redimere voluit: nec ullus tanti beneficii expers est, nisi qui se illo culpâ suâ infeliciter privat.

§. IV. VNIO OPERVM CVM CHRISTO.

I. In nobis egeni, in Christo sumus abundanter.

* Credemih, is qui verè humilis est & bonæ voluntatis, habet in Christo, pro devoto ac sincero cordis sui desiderio, quidquid boni sibi deest in seipso: habet in illo omnem sanctitatem atque perfectionem. Profectò enim ad hoc venit Christus in mundum, ad hoc incarnatus & passus est, ut peccatores sese humiliantes salvos faceret (eos ad æternam beatitudinem sublevando) ac pro eis satisfaceret, eorumque defectus suppleret sarciretque, & eos

^a Pia praxis Blosiana, offerendi Deo Patri merita Filii, pro hominibus meticulosis, ad suppleendum opera nostra defectuosa, crebrò occurrit, & videri potest de ea re iterum Consolatio pusillanimum cap. xxx. §. 11.

meritis suis locupletaret. Tànquam fidissimus parens thesaurizavit filiis suis, quos ab æternitate dilexit.

Ora igitur cum, ut ipse integrè pro te respondeat, satisfaciat atque suppleat: ora, ut meritis ac virtutibus suis egenam animam tuam exorner. Atque hoc petendo, spera certò & crede, illum pro immensa bonitate sua facturum quod humiliter postulas. Nam si dubius nimitumque meticulosus permanes; similis es ei, qui vilibus sordidisque vestimentis exutus, & repentè indutus Regiis, non novit decenter atque compositè pro exigentia ipsorum vestimentorum Regalium incedere; sed pro morum rusticitate, cui assuetus est, ineptè & incivilliter graditur. Offer Deo Patri in plenam expiationem peccatorum tuorum, & in suppletionem meritorum quæ tibi desunt, ipsum unigenitum Filium ejus Iesum Christum: offer omnia quæ ille pro te fecit ac pertulit: offer incarnationem, vitam, labores, passionem, cruciatus, Sanguinem & mortem ejusdem Redemptoris tui. Cujus quidem oblationis dignitas & præstantia homini prorsus incomprehensibilis est. Nulla scelera tam gravia & enormia esse possunt, quæ non meritis Christi & pretioso Cruore eius in homine bonæ voluntatis deleantur.

^b Quando ex sese confert ad actus penitentia quidquid in sese habet & potest. Nempe cum auxilio gratia Dei.

2.
Orandum igitur, ut defectum nostrum suppleat per sua merita.